

בסייעתא דשמיא

שיעורים בליקוטי הלכות

שנאמרו בס"ד ע"י

הרה"ח ר' ניסן דוד שליט"א

לקוטי הלכות חלק א' דף מ"ח - מ"ט

הלכות ציצית הלכה ה' אות יז - כט

מכון

הליכות נועם

tateziser@gmail.com

נכתב לפני עריכה

**ניתן להאזין לשיעורים
במס' טלפון מיוחד
לשיעורי הרב שליט"א
במס' 03-617116**

**לשמיעה, והורדה,
וכן להורדת הקונטרס
באתר בעטלער
betler.org**

לקוטי הלכות חלק א' דף מח - מט הלכות ציצית הלכה ז אות א-ז

הלכה זאת היא בהמשך להלכות ציצית הל' ה', על החלק השני של לקו"ת סי' ח' שרבינו מלמד איך להנצל מהקליפות הקשות, בחי' תנין ועננים, שנעשו מהמעשים רעים של האדם, שנופל לקטנות המוחין והרעת, ע"י כח הצדיק שמתפלל תפילה בבחי' דין, שע"ז נתגלה שיר ודרך התוכחה וקדושה, ומתגלה בחי' קריעת ים סוף ורעמים וקדושה והתגלות כבוד ה'.

באות ו' מוסיף רבינו עוד נקודה שלא הזכיר ר' נתן בהלכה ה', שכשנתגלה הרעם וקדושה, התגלות גדולת ה', נעשה רוח נבואה לברר המדמה, ואור הכבוד הזה פועל 'רפואה', כי רפואה הוא בחי' זריחת השמש כרתיב 'זרחת לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה'. וזהו ענין סליחת העוון שמתקנים ומבטלים יניקת הקליפות, וכל הכחות חוזרים אל הקדושה שזהו בחי' סליחת עוון, ויוצא ממחשך מעשיו, ואזי נעשה בחי' והבאותים אל הר קדשי, שכל הכחות והנפשות והניצה"ק שהיו נעולים וסגורים בכחות הדין והקליפות, כולם יוצאים כאחד ונעשה בחי' והבאותים אל הר קדשי ושמחתי בבית תפילתי, ונגאלת התפילה.

התגדלות בית התפילה היינו שעוד אנשים מקבלים טעם והרגשה בתפילה בכונה

כי כפי מה שאדם מתקן וממשיך סליחה וכפרת עון, כך מתעלית התפילה, כי תפילה במקום קרבן, בית תפילתי, כשנתבטלים העננים נתתקן בית התפילה, וכח התגלות התפילה מתחזק ביותר ע"י התקרבות שכן נוסף לבית התפילה, כי כל נפש הוא בחי' אבן וקדושה, לעומת מה שהקליפות זרקו את אבני קודש בראש כל חוצות, והפילו אותם ממאורי אור למאורי אש ע"י מחלוקות ומניעות. עתה כשנתקנים ונתרפאים נפשותם הם חוזרים להכלל בבית התפילה, כי יש אנשים שעוסקים בעבודת ה', ויש אנשים שמונחים במקום נמוך מאד, וכן יש באמצע הרבה מדרגות של אנשים שמונחים קצת בירידות ונפילות, כל אחד לפי עניינו, וכל אחד מהם הוא אבן קדוש שמונח בראש כל חוצות, תפוס אצל הקליפות.

ועתה כשחוזר, מתרבים שכנים אל הקדושה, שזהו בחי' רפואה וסליחת העוון, כי נתגלה מציאות השיר שיתער לעתיד, וכח בירור המדמה, יחד עם זה מתחברים עוד אנשים לבית התפילה, היינו שעוד אנשים מקבלים הרגשה בתפילה בכונה. עד שבא לחזק אמונתו ולבא לאמונה ברורה ומזוככת. וביורר המדמה.

וכך נתרפאת השכינה הק' ע"י שאנשים מתעוררים בתשובה, וזה ענין עמוק מאד מאד, כי כל מחשבה דיבור ומעשה שאדם נכשל, כל סברא שהתקלקל בדעתו, הכל צריך לחזור ולהתתקן ולהכלל בקיבוץ הקדוש של בית התפילה, ויש רבבות רבבות בחינות שצריכים רפואה, והכל תלוי כפי התרבות בנין הקיבוץ ע"י אבני קודש, כי כשנתוסף עוד אבן אחת, נכפל הצירוף בכפלי כפליים.

והוא כפי הסדר המובא בספר יצירה, תיבה של ב' אותיות יש לה ב' צירופים - אב בא, של ג' אותיות יש ו' צירופים - מגן מגן גמן נגמ נגם, של ד' אותיות יש כ"ד צירופים, כך נכפל הדבר כפל ע"ג כפל. ועל זה הענין בונה ר' נתן את ההלכה זאת עניינים נפלאים, והרגשה נוראה שהיה לר' נתן שצריך לקרב רחוקים, לקרב כל יהודי להשי"ת, כי ר' נתן ריחם על כל נפש

ליקוטי הלכות ח"א דף מח -מט - הל' ציצית הלכה ה' אות יז- כט

מישראל, זה דבר שרבינו האיר בנו, לא רק להרים אדם ולהשפיע עליו תורה ופרנסה, אלא לקרבו לעבודת ה', שיכנס להתבודדות תפילה ואמונה, ועל זה מסר ר' נתן את נפשו.

וכמוכן שאין הכונה רק לקרב רחוקים, אלא גם לקרב קרובים, וגם לקרב את האדם עצמו בעצמו, כשנבין את ההקרמה הזאת, נבין היטב דברי ר' נתן בהלכה נפלאה זאת. הלכות ציצית הלכה ז'.

א על-פי התורה "תקעו תוכחה" הנ"ל (בה' השכמת הבוקר הלכה ה') יתבאר ענין ציצית והנה כבר בארנו קצת ענין ציצית על-פי התורה הנ"ל בהלכות ציצית הלכה ה' ושם מבאר גם פן ענין התעוררות השנה וקיימת חצות על-פי זה, מה שנת' שם באות ר' שצריך לקום חצות לשבר כח המדמה ולבכות על בית המקדש ששם היה התגלות השגחה ונפלאות, וכל המשך ההלכה מדבר איך לזכות לבירור המדמה, וכאן נאמרו ונשנו בשביל דברים שנתחדשו בהם, והנה מבאר שם שציצית הם בחינת החוט של חסד שנמשך על-ידי התפלה בבחינת דין של הבעל ברו' וכו', עין משם באריכות עתה עינתי ומצאתי בחסדו יתברך בענין ציצית על-פי התורה הנ"ל עוד כמה דברים בהמה:

לליארדי תאים יש בגוף ובנפש האדם, וכולם צריכים תיקון מיוחד, והוא ע"י הת' ווספות עוד שכן אל הקיבוץ הקודש

ב פי מבאר שם בהתורה הנ"ל באות וא"ו שענין התקונים הנעשים על-ידי התפלה בבחינת דין וכו', הם בחינת רפואה שנמשך על-ידי סליחת עונות וכו' כי כשנתתקן המכה, והקליפות נופלים, עתה צריך לרפא הנפשות, לרפא השכינה, להשלים כל הניצה"ק וכל היחודים שלא נתייחדו, להחזיר התגלות הכבוד, שהאור ידחה את החושך, ויתרפאו כל העולמות שהיו חסרים מחמת החטאים, וזהו עיקר רפואת נפשות ישראל, וכל זה ע"י התפילה של הקיבוץ הק' שזוכין על-ידי התפלה השלמה שמתפללין הקבוץ הקדוש של ישראל בתוספות שכינים הרבה, וכמוכן שכן הוא בכל מנין של תפילה, וכן בכל פעם שנאספים חברים בשבת או בכל זמן, להתחבר בעבודת ה' כאחד, לרבר מעבודת ה', הרי זהו קיבוץ דקדושה, ובזה נתגלה שיש אמת, יש עבודת ה', יש רבי שמלמד דרכי חיים איך לחיות עם אמונה ובטחון, יש דרך בעולם ליזכות לתורה תפילה, שמחה ורביקות בה'. וזהו הקיבוץ הקדוש שרביה"ק הנהיג לבא אליו לראש השנה.

פי על-ידי שנתוסף אל הקבוץ עוד שכן מישראל שמתפלל עמהם כל אחד נקרא בשם 'שכן', ע"פ הפסוק 'בל יאמר שכן חליתי', כי כל אחד נקרא משכן דקדושה, והשכינה שורה עליו, והוא שכן אל הצדיק, שאנו נכללים במקום גבוה מאד כזה, גואלר, על-ידי זה מתרפין הפתים הקדושים של התפלה עד אין קץ וכו', פי ג' אבנים בנות ששה בתים ד' כ"ד ה' ק"ב וכו' וכו' עד מה שאין הפה יכול לדבר וכו', עין שם היטב היטב מה שכתוב שם בזה על פסוק, "ובל יאמר שכן חליתי וכו'" כל ע"י הצרופים נעשים תיקונים עד אין קץ, וכמ"ש בהל' פו"ר ה' ובהל' נזקי שכנים ד' שם מרחיב ביסוד הדבר, כמ"ש בגמ' סוטה שניתנה תורה בי"ג בריתות, וכל אחד ערב לכל אחד, וערבא דערבא, ונמצא שיש כ"ב הרבה בריתות דקדושה, היינו כפשוטו שיש לאדם חיוב לקיים את התורה, ואם אינו בשלימות יש לו ערבות לכולם, וזה נורא נוראות.

ומזה מובן כי מדה טובה מרובה, וכל מצוה שאדם מקיים, נעשה קירוב של כל הנפשות, כשיעזור ה' ויבא משיח צדקנו, וכולנו נעלה לירושלים בעליה לרגל, בוודאי יתגלה כבוד ה', זהו התגלות הכבוד. וכן נעשה הרבר בכמה וכמה דרכים בעניינים עמוקים, שכל העולמות נתתקנים ע"י ענייני הצמצומים, ויובן בכמה דרכים כמו שר' נתן מרחיב בכמה הלכות שהקב"ה עשה את העולם שיש בו הרבה גרגירים של חול וכל אחד ממליארדי הגרגירים צריך לצעוק כבוד ה', צריך רפואה, וכן יש מליארדי חלקי אויר ואטומים, וכן יש מליארדי חלקים רוחניים, וחלקי האדם שיש בו מליארדי תאים, וכל תא צריך רפואה, וכל חלק צריך לקבל קדושה ורפואה, כי גדול ה' ומהולל מאד יש ריבי רבבות פרטי יחודים ותיקון בבריאה. וכל זה ע"י שנכללים אנשים יחד לעבודת ה'.

כי צריך רפואה בכל חלק של האדם, וכן תיקון כל דבר הוא ריבוי חלקי הדבר, שהם עולמות רוחניים שיש בהם חלקים רוחניים שצריך להמשיך בהם מוחין קדישין לתקנם, והכל תלוי בערבות שיש בין כלליות ישראל, שרק בזה נתגלה גדולת ה', כי כמו שיש בעולם מושג של ריבוי חלקים, כך בפנימיות הדבר שהוא סוד שאי אפשר לבארו, הכל הולך באופן של ריבוי חלקים.

כמה וכמה מדרגות ברפואת הנפש, והכל תלוי בריבוי הנפשות המתקבצים לבית התפילה

וכמה שכח התפילה גדול מאד, כח התפילה ברבים עצום וגדול עד מאד, וזהו ענין הקיבוץ שמרפא, וזה שר' נתן מאריך שם בכמה הלכות שהוא תיקון הקיבוץ, כמה אנשים שמתקבצים יחד לעבודת ה', מתעוררים להתפלל בכונה, ולהתקשר לצדיק שעולה למעלה לתקן בחי' דין, לשבר ראשי התנין, אזי כשנוסף עוד אחד, [לכן לפעמים קשה לקרב אפי' אחד] נעשה תיקון כפול ומכופל, וכ"ש כשמתאסף עוד אחד ועוד אחד, בזה נעשה רפואה אחרת לגמרי, מלבד הרפואה בגשמיות הרי היא רפואה ברוחניות לשכינה הק' ונתגלה בעולם קול המוכיח הראוי, וכל אחד יכול לחיות עם התגלות הכבוד ועם אמונה. וכך יוצאים מקרירות שמסתיר על אור הצדיק, כי נתרפא הדבר שמונע את האדם מעבודת ה', כי הוא קלקל הרבה וצריך להתרפאות.

כי גם לאחר שהקליפות עזבו אותו, והניצה"ק יצאו ממאסרם, בכח התפילה של הבעל כח, עתה צריך להמשיך את הרפואה, ע"י שנכלל באותיות התפילה ברבים, ונכלל בקיבוץ הקדוש, עם חברים המקורבים לצדיק.

כי תיקון העולם הוא ע"י מציאות הצדיקים מצד אחד, ומצד שני ע"י שהאדם עובר באמת את השי"ת, והוא נכלל בתוך קיבוץ כלל ישראל ביחד. זהו ענין הקיבוץ של אנשים שרוצים בירור המדמה, רוצים את האמת.

נמצא, שהתפילה בתוספות שכנים שמתרבים על ידה בתים הרבה בלי שעור היא בחינה אחת עם התפילה בבחינת דין של הבעל כח הנ"ל, כמוכן למעין שם ויש לבאר קצת בזה, כי מבאר שם שעל-ידי התפילה בבחינת דין של הבעל כח הוא מוציא מהסטרוא אחרא כל הדעת וכל התפלות וכל הנצוצות והנפשות וכו' שבלעה הסטרוא אחרא תחלה בבחינת חיל בלע ויקיאנו וכו'

ליקוטי הלכות ח"א דף מח - מט - הל' ציצית הלכה ה' אות יז - כט

ועתה נוכל לומר שאילו הנפשות שהוציא הבעל כח הזה מהסטרָא אחרא הם הם הנפשות הנתוספים אל הקבוץ הקדוש בבחינת תוספות שכנים הנ"ל שעל ידיהם נתרבין ונתגדלין הבתים של הקדושה מאד מאד, כי מה שאדם יוצא מהירדה והנפילה שלו, ומבין את מציאות העולם שהוא עסוק עם פרנסה ועובר על כל אחד, ב"ה שיש קהילות טובות בישראל, שאוחזים את האנשים במסגרת של קדושה, אך מה שעובר על כל אחד בפרטיות, זהו עניינים שרבינו מטפל באמת, שיזכו באמת לתשובה ולהכנס לעבודת ה', וגם מי שכן נכנס לעבודת ה', הרי גם הוא צריך לתקן הרבה דברים שלא התנהג בהם בקדושה כראוי, ויש לתקן הניצה"ק שנפלו, וכן בכל דרגא ודרגא, כל הנפשות שמתקרבים אל הקדושה צריכים רפואה, ובפרט הנפשות שנפלו לגמרי, רק בכח הקיבוץ וקדושה מעלים אותם חזרה לשמירת התורה, לקדושת השבת, וכן מי שכן היה רבוק בעבודת ה', חוזר להתרבה בה' עוד ועוד, בקי ברצוא, וכך זוכים כל ישראל להרהור תשובה.

אבני קודש משתפכים בחוצות, ועלינו לקבצם

בי בתחלה כשהיו אלו הנפשות נבלעין בין הסטרָא אחרא בודאי היו רחוקים מתפלה, ועכשיו כשהוציא אותם הבעל כח הנ"ל מהסטרָא אחרא, אזי הם מתקרבים אל הקדושה ונתוספים אל הקבוץ הקדוש של ישראל העוסקים בתפלה בכונה ונעשים שכנים אליהם, שעל-ידי זה מתרבין הבתים עד אין חקר וכו' עד שעל-ידי זה נכנסין ונתכנסין לתוך אלו הבתים כל שאר הנפשות הנדחים הרחוקים מאד מאד, שהם בחינת (איכה ו) תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות וכו', כמבאר בדברינו בזה פמה פעמים, עין שם אבני קודש הם נפשות ישראל, שרבינו אמר שהוא מחזיר כל ישראל לתשובה שלימה, וזה מה שהבין ר' נתן מרבינו לקרב כל נפשות ישראל להשי"ת בלי מורא ופחד, אדרבה זה לא דבר הרשות, אלא יש בזה אלפים של ערבויות, כל רפואת השכינה תלוי בכל אדם ואדם, שיקרב את עצמו ואת האחרים. ואי אפשר לו לאדם לומר 'שלום עלי נפשי' אלא יעסוק כמה שהוא יכול בקיבוץ הנפשות, כי יש לכל אחד חלק בתיקון העולם, אהה, ר' נתן היה לו לב כזה לכל יהודי נרח, להחזירו להשי"ת.

וכל זה הוא בחינת ציצית, כי ציצית הוא בחינת קבוץ נדחים, לקבץ כל יהודי נרח להשי"ת, וכלול בזה נדחי האדם בעצמו וירידותיו שלו, בחי' שהוא קלכל וזה חולה, אין בזה שלימות הדעת המציאות שצריך להאיר באמת, לכן צריך לרפואה, בחינת (ישעיה יא) ונפוצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ שבשביל זה מקבצין הציצית ולוקחין אותם בידים אצל והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ, הינו כי קרשת מצות ציצית נמשכת מהבעל כח הנ"ל שיכול להתפלל תפלה בבחינת דין, שעל-ידי זה ממשיך כל התקונים הנאמרים שם, שזהו בעצמו בחינת התפלה של תוספת שכנים וכו' כנ"ל, כי ציצית מקבץ נדחים מארבע כנפות הארץ שזהו בעצמו בחינת התפלה בתוספת שכנים הרבה שעל-ידי זה מתקבצין כל הנדחים לתוך רבוי הבתים מאד שנעשין על-ידי אלו השכנים בבחינת (תהלים קמז) בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יבנם וכו', כי כל הנדחים מתכנסין לתוך רבוי הבתים הנ"ל שמהם נבנית ירושלים עיר הקדש (וכמבאר בדברינו מזה במקום אחר): הרי פסוק מפורש בונה ירושלים ה', בנין התפילה ע"י כינוס נדחי ישראל. הן בנין ירושלים עיה"ק בפשטות, והן בנין כח התפילה, שעוד אנשים ישמעו את התוכחה של הצדיק לא באופן ששובר, אלא בהתעוררות מתיקות הדעת.

וכמ"ש ר' נתן בהל' נזקי שכנים, שלכן יזהר כל אחד שלא להזיק את שכניו, רק לתת גם לשני

להתקרב אל הקדושה, שיוכל כל אחד לקבל את התוכחה המחיה, תן לכל אחד לקבל את החיות, יש דברים שאתה לא יכול לעזור לו, עזוב, רק אל תמנעו מלקבל חיות מרביה"ק, העיקר להמשיך על כל אחד את התוכחה המחיה.

תפירת לבוש נאה לשכינה הק' ע"י קיבוץ הנפשות

ג) כי על-ידי קבוץ הנפשות הנ"ל אל הקדושה נעשין לבושין קדושים בבחינת (ישעיה ס) שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך חי אני נאם ה' כי כלם כעדי תלפשי וכו', עדי הוא תכשיט חשוב, הינו בחינת ציצית שמקבץ נדחים, שהם עקר הלבושין הקדושים כי תיקון המדמה שכל בני ישראל יחזרו להלביש את הקדושה ולהכנס לעבודת השם, וזהו לבוש וקדושה שנבנה קיבוץ שנכנסים יחד לעבודת ה', וזהו בחינת (שם נב) עורי עורי לבשי עוזר ציון, כי הלבושים קדושים בחינת ציצית נעשין על-ידי המטה עוז שהוא התפלה בבחינת דין של הבעל כח, שהוא בעצמו בחינת התפלה בתוספות שכנים, שעל-ידי זה מתקבצים כל הנדחים, שזהו בחינת ציצית פנ"ל.

ועל-כן באמת אמרו רבותינו זכרונם לברכה (שבת לב) על פסוק, "והחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות הגוים בכנף איש יהודי וכו'" שעל-ידי מצות ציצית זוכין שיתאחזו בו מכל הע' לשונות להתקרב להשם יתברך, כך באים בעלי תשובה, וכולם חוזרים לה', ואין הכונה רק לגבי השני, אלא לעורר את עצמו, לתקן כל מה שהוא קלקל, הרי אדם יודע בנפשו כמה הוא נרח מהאמת, יש דבר שהוא עושה בעבודת ה', אך יש דברים שהוא כ"כ נרח שם, הנה ר' נתן מגלה שכל יום ע"י לבישת ציצית תוכל לקרב את הנרחיות שלך לה', חיל בלע ויקיאנו. כי ציצית הוא בחינת קבוץ נדחים, שהוא בחינת הנפשות של בעלי תשובה והגרים שמתגירין על-ידי התפלה בבחינת דין הנ"ל, כמו שכתוב שם על פסוק, "מבטנו וירישנו אל וכו'", עין שם וזה שנסמך מקרא, "אשר יחזיקו עשרה אנשים וכו' בכנף וכו'" למקראות שלמעלה שמדברים שם שהגרים יתוספו על קבוץ ישראל להתפלל עמם יחד, כמו שכתוב שם בזכריה סימן ח', "ואשר יבאו עמים וכו' והלכו יושבי אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את פני ה' ולבקש את ה' צבאות אלכה גם אני וכו'" ואחר כך נסמך מיד, "בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים וכו' בכנף וכו'", הינו פנ"ל, כי תוספות גרים בחינת שכנים אל הקבוץ הקדוש להתפלל ולחלות עמהם את פני ה', הוא בחינת ציצית, שהוא בחינת אשר יחזיקו מכל לשונות הגוים בכנף וכו' פנ"ל, ועל-כן נסמכו זה לזה וכו"ל. הרי בזה נתפרשו סמיכות הפסוקים שם בזכריה, שכל אחד יאמר גם אני גם אני רוצה לבקש את ה', לחלות פני ה', להכלל בקיבוץ הקדוש.

הדרך היחידה לצאת ידי חובת הערבות הוא ע"י ההתכללות בקיבוץ הקדוש, וע"י קירוב עוז נפשות אל הקיבוץ

ד) ועין מה שפתינו בהלכות פריה ורביה הלכה ו' על-פי ענין הנורא הזה של תוספת השכנים אל הקבוץ הקדוש, עין שם באות י"ב י"ג מבאר שם שעל-ידי זה יכולין לצאת רבוי הבריות שהתחייב כל אחד מיישראל, כי אין לך מצוה שלא נכרתו עליה מ"ח בריות שהוא ברוך בכלל וברוך בפרט וכו' ללמוד וללמד לשמור ולעשות, כמבאר בסוטה בפרשת "אלו נאמרים" בדרך ל"ז ע"ב, עד שמסקו שם, שכל אחד מיישראל התחייב את עצמו מצד הערבות בעד ת"ר אלפים וכו' מיישראל אלפי אלפים ורבי רבבות בריות, כמבאר שם בסוף הסגיא ערבא וערבא וערבא איפא ביניהו, ועין שם בתוספות ובהגהות רש"ל עצם רבוי רבבות הבריות, ובארנו

ליקוטי הלכות ח"א דף מח -מט - הל' ציצית הלכה ה' אות יז- כט

בהלכות פריה ורביה הנ"ל, שפ"ל זה זוכין לקיים ולצאת ידי חובות הערבות על-ידי שמקרבין נפש, שהוא בחינת שכן, אל הקבוץ הקדוש, שעל-ידי זה מתרבים הפתים עד אין חקר יותר ויותר מעצם רבוי הבריות הנ"ל.

כי לכאורה צ"ע מהו ענין הקיבוץ, הרי מספיק מנין של עשרה אנשים, מי צריך קיבוץ כזה גדול? מלבד מה שכל אחד מבין שצריך חברים כאחד שמתחזקים ביחד באותה מטרה לעבוד את ה', הרי כאן מבואר שעיקר קיום הערבות שקבלנו בקבלת התורה הוא רק ע"י הקיבוץ הקדוש, שזה ממש חובה שצריך לצאת ידי חובת הערבות, מ"ח בריות שקיבל כל אחד ללמוד ללמד לשמור ולעשות ולפי החשבון ממש מליני בריות, איך יכולים לקיים הדבר הזה, רק ע"י שמקרבין נפש, אפשר לצעוק על השני הלו, מה אתה עושה, אבל רבינו מפרש שצריך לזה תוכחה ראויה, מי שלומד מרביה"ק שומע ממנו תוכחה ראויה וחוזר לתורה ותפילה, והנה יוצא מבחי' נדחיותו. ואינו טועה שאין צריך לעזור לו שהוא נדח, הרי עתה יודע היטב מתוכחת הצדיק כל מה שהוא צריך לתקן. וכך אנו צריכים לעסוק לקרב עוד אנשים להשי"ת. איך נזכה להגיע אליהם? בכח הציצית מאיר בכל אחד מתיקות של רבינו ניגון של האמונה והארת התשובה, ואח"כ יש לעסוק מה שיכול להכניסו להיות בין אנשי שלומנו, ולאומן ראש השנה, ובעיקר שיתחיל להתפלל מלה במלה בכונה. בית התפילה, ועיקר התגלות הכבוד להכניסו לבידור המדמה ואמונה שלימה. וכך יתגלה בעולם שיש תוכחה ראויה, ונופל קלי' נגה ונתגלה השיר וקדושה בתוך הבריאה.

וכמו שכל דבר בעולם יש בו רבבות חלקים, שכל חלק צריך תיקון ע"י מלאך ושרף ויחוד ותיקון עליון וכו' וכו', ואנו מתקנים את זה ע"י תפילה, כך שייך שכל אחד יהיה לו מליארי כחות הנצרכים לצורך הרפואה, וכל זה תלוי בקיבוץ וקדושה.

פרטי קשרי הציצית רומזים על קיבוץ נדחים והשלמת הערבות

וכל זה זוכין על -ידי ציצית, שהוא בחינת קבוץ נדחים, בחינת תוספת השכנים הנ"ל וזהו בחינת ד' חוטין שבכל אחד מהציצית שבכופלין אותם ונעשין ח', וכל אחד מהחוטין צריך שיהיה שזור ועל -בן הם י"ו, (כמבואר בכוזנות מזה), הרי שגם במציאות הציצית רואים שהדבר נכפל וכך נמשך אור הציצית עד המלכות, עד למדרגה הנמוכה וכל זה הוא בחינת הבריות הנ"ל, כמבאר בהגמרא הנ"ל בענין הבריות וזה לשונו, ת"ר ברוך בכלל ברוך בפרט וכו' ללמוד וללמד לשמור ולעשות הרי כאן ד', ד' וד' הרי כאן ח', ח' וד' הרי ט"ז ממש כמספר חוטי הציצית כנ"ל וכן בסיני וכו', וכל זה מרמז במצות ציצית, שהוא בחינת קבוץ נדחים מארבע כנפות הארץ על-ידי הד' ציציות שבארבע כנפות הטלית כנ"ל, כי בכל אחד מהציצית מרמז בחינת הבריות הנ"ל, שבתחלה הם ד', בחינת ד' חוטין שבציצית, ד' וד' הרי כאן ח', בחינת כפילות הד' חוטין שנעשין ח', ח' וד' הרי י"ז בחינת שזירת החוטין שנעשין י"ז כנ"ל.

וגם הציצית הם משלשין בכמה בחינות, כי צריכין שיהיה שליש גריל וב' שלישי ענף, וכן בכל חלקי הוא ג' פריכות, וכן צריכין לתלותם בתוך שלש אצבעות, כל זה הוא בחינת מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה שם שפ"ל אלו הי"ז בריות נשנו בסיני וכן בערבות מואב וכו' נמצא, מ"ח בריות על כל מצוה ומצוה וכו', נמצא שי"ז בריות הנ"ל הם משלשין כנ"ל וזהו בחינת מה שהציצית, שהם י"ז כנ"ל, הם משלשין בכמה בחינות כנ"ל וזהו בחינת מה שציצית עולה

ת"ר כנגד ת"ר אלף נפשות ישראל כמו שכתוב בכונות [בכונות יש ענין גימ' ת"ר בחי' יתרו'] וכן הם כנגד תרי"ג עם החליות והקשרים, כמבאר בדברי רבותינו זכרונם לברכה (מנחות מג), כי כל זה הוא ענין הנ"ל של הערבוב שמסקו שם שכל אחד מיישראל התחייב באלפים ורבבות בריתות במספר תרי"ג פעמים ת"ר אלף וג' אלפים וחמש מאות וחמשים וצריכין לכפל עוד מ"ח פעמים כל הנ"ל ולמ"ד ערבא דערבא צריכין לכפל עוד ת"ר אלף וכו' בכל הנ"ל, ועין שם בהלכות פריה ורביה הנ"ל שם בארנו קצת בענין זה,

ר' נתן דאג, איך אני יוצא ידי חובת הערבוב, וכן כולנו צריכים לראוג לזה, איך נעשה את הערבוב הזה, התשובה היא, תמשיך את השיר שיתער לעתיד, תמשיך את התוכחה של הצדיק, תתקרב אל הצדיקים הגדולים שיכולים לשבור את כח הסט"א, ולהמשיך מדות רחמים, ועי"ז נתגלה דעת ואמונה והשגחה פרטית, וכך תרפא את נפשך ע"י שתיכלל להיות שכן בקיבוץ התפילה של הצדיק, ובזה אתה מתקן את הערבוב. ובוודאי כמו שיש ערבוב על כל מצוה, יש תיקונים בעולמות עליונים בכל יום, ויש תיקונים והמשכות לכל המלאכים והשרפים שזה בוודאי מליארדי תיקונים, והמשכה לכל חלק של הבריאה שצריך לברר את הנגה בעוה"ז, שכל גרגיר חול וכל אטום לא יכסה על ה', רק ישיר שיר. וכן הוא תיקון כל אדם, מה שהמח והדעת צריך רפואה, מה שחסר לו כחות הגוף והנפש, ע"י תוספת השכן, יש בחי' תיקון הערבוב. וכל זה נעשה ע"י הציצית הקדושים, שעולים בגימ' תרי"ג.

וכל זה אי אפשר לצאת בי אם על-ידי תוספות שכנים קדושים הנ"ל, שהם בחינת קבוץ נדחים, שזה נעשה על-ידי הציצית הקדושים כנ"ל, ועל - כן הם תרי"ג כנגד תרי"ג מצות וכנגד ת"ר אלף מיישראל וג' אלפים וחמש מאות וחמשים שעולים גם כן תרי"ג, כי ג' אלפים וחמש מאות וחמשים עולים בדרך כלל י"ג ות"ר אלף הם בבחינת ת"ר, סכום הכל עולה תרי"ג, כי תרי"ג מצות, שהם כלל התורה, הם בחינת כלל נפשות ישראל שכלם משרשים בתורה כידוע, וכל זה כלול במצות ציצית שעולה תרי"ג כנגד כל הבחינות הנ"ל, כי הם כלולים מכל הבריתות הנ"ל שנכפלים ר' וד' ח' וכו' ומשלישין וכו' ועולין תרי"ג עד שכלולין מכל האלפים ורבבות רבבות בריתות הנ"ל שיוצאין י"ח על-ידי תוספות שכנים כנ"ל, שהוא בחינת קבוץ נדחים מארבע כנפות הארץ שזוכין על-ידי מצות ציצית כנ"ל:

ע"י הטלית קטן אתה מקרב את נדחי עצמך, וע"י הטלית גדול אתה מקרב עוד נפשות

(ה) וזה בחינת טלית קטן וטלית גדול, כי בתחלת היום לובשים בביתו טלית קטן שהוא בשביל עצמו לזכות על-ידי אלו הציצית של הטלית קטן לקשר עצמו להשם יתברך ולתורתו הקדושה ולכל נפשות ישראל, שזהו עקר מצות ציצית, כמו שכתוב (במדבר טו), "וְיָאִיתֶם אוֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֵת כָּל מִצְוֹת ה' וְכו' לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעַשִּׂיתֶם אֵת כָּל מִצְוֹתֵי וְכו'". ועל-ידי זה זוכה שהוא בעצמו יוכל להיות שכן אל הקבוץ הקדוש של ישראל שמתפנסין ומתקבצין בכל יום בבתי כנסיות ובתי מדרשות ליחד שמו יתברך ולהתפלל כראוי, ואחר כך הולך לבית הכנסת ולבית המדרש וזוכה להיות שכן אליהם, ועל-ידי זה מתעטף שם בטלית גדול שמתפללין בו, שזה עיקר עבודת האדם, לקום לפנות בוקר, לבא לבית הכנסת, ולהתפלל כראוי ואח"כ ללמוד שיעור תורה, להיות שכן, וכן להכניס עוד בן אדם לעבודת השם פי אז זוכה בכלל הקבוץ הקדוש לעזור רחוקים מאד לעבודתו יתברך, שזהו בחינת קבוץ נדחים מארבע כנפות הארץ, שזהו

ליקוטי הלכות ח"א דף מח -מט - הל' ציצית הלכה ה' אות יז- כט

בחינת מה שמקבצין הציצית בידיים בשעת התפלה אצל והביאנו לשלום כנ"ל.

הינו כי בתחלה על -ידי הטלית קטן קרב את עצמו אל הקבוץ הקדוש שיזכה להתוסף עליהם בחינת שכן טוב כנ"ל, ואחר כך בבית הכנסת כשכבר נעשה שכן טוב אליהם זוכה בכלל הקבוץ לקבץ ולקרב עוד כמה רחוקים שיהיו נעשים שכנים לצאת ידי חובת הערבות לקיים ללמוד וללמד לשמור ולעשות וכו' כנ"ל, שכל זה זוכין על-ידי הטלית גדול שמעטפין בו בבית הכנסת בשעת התפלה שאז עקר בחינת קבוץ נדחים בחינת והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ שמקבצין אז הציצית מהטלית גדול הינו, כנ"ל:

הרי שאנו מאירים את השיר והמוסר תוכחה של הצדיק, לכל אחד ואחד, וכך מתגלה האמת בעולם, בתחילה ע"י טלית קטן מקרב את עצמו, ואח"כ בטלית גדול מוסיף עוד שכן ועוד שכן אל הקיבוץ הקדוש.

ע"י הקיבוץ הקדוש אנו תמיד אחוזים בחבל נחלת השם

(ו) וזהו (תהלים קה), "לאמור לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם" זהו פסוק מיוחד תיקון הכללי כי עקר קבוץ כל הנדחים הוא לארץ ישראל ולירושלים, כמו שכתוב (דברים ל'), "אם יהיה נדח בקצה השמים משם יקבצך וכו' והביאך אל הארץ הטובה וכו'" וכן אנו מבקשים בכל יום, "יקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ לארצנו" והעקר לירושלים שכל בנינה מבחינת רבוי הבתים הנ"ל (כמבואר במקום אחר ומובא לעיל מזה) שלשם מתכנסים כל הנדחים בבחינת (תהלים קמז) בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יבנם.

ועקר הקבוץ לשם הוא על-ידי בחינת ציצית כנ"ל, כי ציצית קלועים ושזורים, שהם בחינת חבל דקדושה, בחינת יעקב חבל נחלתו, כי הם כלולים מכל תרי"ג מצות, שהם בחינת כלליות נפשות ישראל כנ"ל וזהו בחינת לאמור לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם, 'חבל' דיקא, כי חבל נחלת ארץ ישראל נתן ליעקב חבל נחלתו על-ידי מצות ציצית, שהוא בחינת חבלים דקדושה שעל-ידי זה מתקבצין כלם לארץ ישראל בחינת והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ ותוליכנו מהרה קוממיות לארצנו שאוחזין אז הציצית וכנ"ל: ועי"ז אנו מתקבצים יחד לתוך קדושת ירושלים, כשיבא משיח תושלם קדושת ירושלים ע"י שיתבטל רוח הטומאה והאפיקורסות, וכולנו ניכנס לבית התפילה, לחיות עם השגחה פרטית והתגלות הרעת כמו שצריך להיות.

(ז) ועל-כן קרח שהיה שכן רע, כי עליו אמרו רבותינו זכרונם לברכה (במדבר רבא פרק יח), אוי לרשע אוי לשכנו כי חלק על משה והקבוץ הקדוש שלו ורצה לחלק מהם בחינת ויקח קרח- ואיתפליג קרח, ופגם מאד בבחינת תקון הנפלא הנעשה על-ידי תוספת שכנים הנ"ל, (כמבאר מזה במקום אחר ולעיל בהלכות פריה ורביה הנ"ל על פסוק, "בסודם וכו' ובקהלם וכו'", עין שם) על-כן פגם במצות ציצית דיקא, כי הלבישן בטליות שכלן תכלת וכו' (במדבר רבא שם) כי כל פגמו היה בענין זה של תקון הציצית שהוא להוסיף שכנים טובים על הקבוץ הקדוש לקשר יחד החבל הקדוש של ישראל והוא פגם בזה כנ"ל, על-כן חלק על מצות ציצית דיקא וכנ"ל: קרח לא רצה להתאסף בקיבוץ הקדוש, הוא חשב שעבודת ה' זה דבר אחר, ולכן שאל שאלות על מצות ציצית. ותיקונו גם ע"י מצות ציצית, ולכן נסמך מצות ציצית לפ' קרח. כי כל תיקון החבל הקדוש של ישראל ע"י מצות ציצית.